

De lege stoel

Afscheid nemen van een geliefde is met dankbare handen meedragen alles wat waarde heeft om van te leven. Op 1 november waren we samen met familie en vrienden in onze kerk om hen te gedenken. Hun namen spreken we nu opnieuw uit, niet zomaar, maar met eerbied en genegenheid, dankbaar voor alles wat zij in ons leven betekend hebben. Zij blijven in ons hart een bijzondere plaats innemen;

Zijn overleden sinds allerheiligen 2015.

Mil Roefs, Paula Borgmans, Lief Otten, Swa Hermans, Kelly Agneessens
Yvonne Wauters, Maria Weytjens, Gust Woestenborghs,
José Scheyltjens, Margo Van Roey, Staf Wijnen, Cilleke Jespers, Eulde
Martin, Bertha Van Limbergen, Leonie Nijs, Irena Haneveer,
Henrica Raeves, Jos Van Rompay, Fin Janssens, Julia De Cuyper,
Rik Van Looy, Gust Dockx, Madeleine Scheyltjens, Frans Lauwers
Leonardo Valenti, Rosa Lemmens, René Swaegers, Frans Scheyltjens,
Danny Van Riel, Lutje Vanspauwen, Camiel Megens, Anna Goris,
Jan Bolckmans, Jeannine Bosmans.

Langzaam schuiven dagen weken en maanden dicht
je stoel bleef leeg
pijn verbrokkelt tot scherpe scherven
je stoel blijft leeg

Vragen blijven komen, eb en vloed
` waarom ? ` en ` hadden we dit of dat ...?
en wat rest zijn lege schelpen
doelloos op het natte zand

Je stoel bleef leeg
scherpen bleven prikken , werden kleiner
warme herinneringen als pleister

Je bent er nog, in niet – vergeten

dankend denken
teder gedenken
aan tafel je stoel weer bijschuiven
en stil weer verder gaan, de weg van hoop, de weg van licht

De mensen van voorbij, we noemen ze hier samen bij namen.
Zo vlinderen zij binnen in woorden en zinnen
En zijn wij even bij elkaar aan het einde van het jaar
Afscheid nemen is gaandeweg
Vrede vinden met wat is
Vrede vinden met je eigen leven uiteindelijk

Het was mooi en goed om zo samen te zijn om kracht en sterkte,
met een woord van troost en bemoediging.
Een hartelijke dank aan allen !